

Sygn. akt II Cz 775/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

z udziałem R. K.

o zniesienie współwłasności

w przedmiocie zażalenia R. K.

na punkt 3 i 4 postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 12 października 2015 r., sygn. akt I Ns 2534/14

postanawia:

I. Zmienić zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 12 października 2015 r. w zakresie punktu 3 i 4 ten sposób, że nadać mu brzmienie:

„3. obciążyć wnioskodawcę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. i uczestnika postępowania R. K. kosztami postępowania w zakresie przez nich poniesionym,

4. oddalić wniosek wnioskodawcy (...) Bank S.A. z siedzibą we W. o zasądzenie kosztów postępowania.”.

II. oddalić wniosek o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Dnia 30 listopada 2015 roku

Sygn. akt II Cz 775/15

UZASADNIENIE

W punkcie 3 i 4 postanowienia z dnia 12 października 2015 r. Sąd Rejonowy w K. kosztami postępowania o zniesienie współwłasności pojazdu marki N. (...) nr rej. (...) obciążył uczestnika postępowania R. K.

i z tej przyczyny zasądził od niego na rzecz wnioskodawcy łączną kwotę 2.217 zł.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż postawa uczestnika postępowania, który mimo wystosowania propozycji przez wnioskodawcę i poczynienia jej w oparciu o wycenę rzeczoznawcy nie podjął czynności mających na celu wyjście ze współwłasności

i nie wskazał innego sposobu wyjścia ze współwłasności spowodowała, że doszło do wytoczenia niniejszej sprawy przed Sądem. Z tej przyczyny Sąd Rejonowy uznał, iż podstawę rozstrzygnięcia o kosztach niniejszej sprawy stanowi art. 520 § 3 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie, zawarte w punktach 3 i 4 zaskarżonego postanowienia, wniósł uczestnik postępowania, domagając się jego zmiany przez orzeczenie, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie a ewentualnie o obciążenie tymi kosztami wnioskodawcy. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono naruszenie art. 520 § 3 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie i nie zastosowanie art. 520 § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazania wymaga, że generalną zasadą rozstrzygania o kosztach postępowania w postępowaniu nieprocesowym, w tym w postępowaniu o zniesienie współwłasności, jest ich ponoszenie przez każdego uczestnika w zakresie swojego udziału w sprawie, wynikająca z brzmienia art. 520 § 1 k.p.c.

W judykaturze utrwalili się poglądy, iż w sprawach o zniesienie współwłasności nie występuje sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., niezależnie od stanowiska stron i zgłaszanych przez nie twierdzeń i wniosków co do sposobu dokonania zniesienia współwłasności (por. post. SN z 15 grudnia 2011 r. sygn. akt II Cz 120/11, publ. LEX nr 1298073).

W tych okolicznościach nie można uznać za uzasadnione twierdzeń Sądu Rejonowego, iż obciążenie uczestnika postępowania kosztami niniejszego postępowania uzasadnia jego postawa przed wszczęciem niniejszej sprawy, która sprowadza się w istocie do braku zgody na propozycję wnioskodawcy na zawarcie ugody pozasądowej. W ocenie Sądu Okręgowego podzielić należy zarzut zażalenia, iż taka postawa uczestnika postępowania z całą pewnością nie mieści się w definicji niesumiennego czy też oczywiście niewłaściwego postępowania uczestnika. Nie ulega wątpliwości, że prawem R. K. było kwestionowanie wyceny przedstawionej przez wnioskodawcę a w związku z tym również nie zajęcie stanowiska w zakresie propozycji pozasądowego zniesienia współwłasności. Taka postawa uczestnika postępowania nie stanowi przesłanki do rozstrzygnięcia o kosztach na podstawie art. 520 § 2 i § 3 k.p.c., stąd nie może skutkować obciążeniem uczestnika postępowania całością kosztów niniejszej sprawy.

Podkreślić także trzeba, że zajmując stanowisko w niniejszej sprawie uczestnik postępowania wyrażał chęć zniesienia współwłasności przedmiotowego pojazdu (protokół k. 65, pismo k. 66 – 66v), co w sposób jasny wskazuje na brak sprzeczności interesów stron w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy podzielił twierdzenia, iż rozstrzygnięcie o kosztach w niniejszej sprawie powinno nastąpić na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I. sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. (punkt II. sentencji).